

УДК 378.147

DOI: 10.20535/2077-7264.1(91).2026.355576

© А. П. Киричок*, канд. наук із соц. комунікацій, доц.,
КПІ ім. Ігоря Сікорського, Київ, Україна

НОВА МОДЕЛЬ СТРАТЕГІЧНИХ КРИЗОВИХ КОМУНІКАЦІЙ У СУЧАСНОМУ СОЦІАЛЬНОМУ ВИМІРІ

У дослідженні обґрунтовано необхідність радикального переосмислення теоретико-методологічного підґрунтя стратегічних кризових комунікацій через трансформацію глобального комунікативного простору. Статтю присвячено розробці та опису нової проактивної моделі, де стратегічні комунікації виступають не просто інструментом інформування, а базовим інтеграційним центром та складним алгоритмізованим процесом управління смислами.

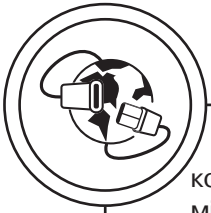
Ключові слова: стратегічні кризові комунікації; проактивна модель; когнітивна стійкість; смислова розвідка; інтегровані маркетингові комунікації (ІМК); репутаційний імунітет; семантичний захист; пребанкінг.

Постановка проблеми

Трансформація архітекτονіки глобального комунікативного простору актуалізувала потребу радикально переосмислити теоретико-методологічне підґрунтя стратегічних кризових комунікацій, оскільки їх система натеper активно змінюється, перетворюючись із допоміжного інструментарію адміністрування на базовий інтеграційний центр у загальному просторі комунікацій. Актуальність досліджень, спрямованих на розвиток теоретичних та методологічних основ стратегічних кризових комунікацій (СКК), зростає внаслідок виникнення якісно нових інформаційних загроз, що характеризуються нелінійністю поширення — аж до формування нової, так званої, нелінійної свідомості

[1], високою швидкістю формування та дифузії смислових конструктів [2].

Надзвичайно важливою проблемою сьогодення є слабка адаптивна спроможність традиційних ієрархічних систем управління, уже нездатних належно реагувати на формування та розгортання кризових сценаріїв, які характеризуються обумовленою технологічними причинами надвисокою швидкістю перебігу. Окрім того, сучасні кризи з погляду соціальних комунікацій неможливо розглядати як дискретні, ізольовані події — вони функціонують як динамічні процеси в складних адаптивних системах, у яких кожен суб'єкт комунікації одночасно виступає і реципієнтом, і активним транслятором (або модифікатором)

контенту [3]. Тому, враховуючи міждисциплінарний характер проблеми, коли комунікативні аспекти тісно переплітаються з філософськими, соціологічними, психологічними, ґрунтуються на здобутках інформаційних технологій, теорії управління і, навіть, військових наук, брак цілісної методологічної основи, яка б дозволила інтегрувати інструментарій стратегічних комунікацій з когнітивними параметрами кризового реагування, зумовлює системну вразливість як державних інституцій, так і корпоративного сектору.

Інший аспект проблеми полягає в інституційній неготовності фахівців до роботи в умовах когнітивної війни та гібридних загроз, які склалися в останні десятиліття, коли «кібертехнології сприяють розширенню асиметричних можливостей впливу, контролю та підриву противника» [4].

Особливої ваги відтак набуває потреба в перегляді категоріального апарату галузі, оскільки традиційне розуміння антикризового управління в межах соціальних комунікацій тривалий час обмежувалося суто реактивними заходами, спрямованими на ліквідацію наслідків уже детермінованої деструкції.

Таким чином, актуальними є дослідження, спрямовані на розв'язання фундаментальної суперечності між об'єктивною складністю сучасного інформаційного середовища та спрощеним, традиційним, лінійно-функціональним інструментарієм кризового реагування, й це вимагає ретельного аналізу теоретичних засад СКК як фундаменту для побудови якісно нової моделі — такої, що була б здатною не лише до оперативного

реагування, а й до прогнозування та превентивної нейтралізації ризиків в умовах перманентної турбулентності соціальних систем.

Аналіз попередніх досліджень

Теоретичний фундамент дослідження базується на працях, що розкривають природу стратегічних комунікацій у турбулентних середовищах. Зокрема, генезис антикризового управління ґрунтовно висвітлено у роботах С. Фінка [5] та Т. Кумбса [6], які заклали засади ситуативної теорії кризових комунікацій. Проблеми формування іміджу та репутаційної стійкості в умовах соціальних трансформацій досліджували Г. Почепцов [7] та В. Бебик [8], акцентуючи увагу на психологічних аспектах сприйняття інформації.

Сучасний дискурс цифрових систем та мережевих ризиків представлений у розвідках К. Вардл [9, 10] та М. Кагельса [11, 12], К. Будак [13], у яких аналізується трансформація медіапростору під впливом алгоритмізованих платформ. Попри значний масив напрацювань, залишається недостатньо розкритою логіка інтеграції превентивних комунікаційних практик у цілісну системну модель стратегічних комунікацій, що й визначає напрям цього дослідження.

Аналіз, проведений в роботі [14], п'яти елементів моделі комунікації «5W» Гарольда Лассвелла засвідчив, що у середовищі нових медіа процес комунікації та дослідження п'яти елементів моделі комунікації матимуть більші можливості та ширші перспективи для розвитку, моделі Лассвелла

«5W» бракує зворотного зв'язку, а роль комунікатора та аудиторії є жорсткою. Натомість інтерактивність нових медіа надає імпульс дослідникам комунікації [14]. Отже, традиційні лінійні моделі комунікативного впливу, орієнтовані на монологічну трансляцію офіційних повідомлень без зворотного зв'язку виявилися неефективними у протидії ризикам за умов високої інформаційної ентропії.

У попередніх дослідженнях нами та іншими дослідниками вже наголошувалося, що проблеми формування комунікативних засобів реагування на кризи, адекватних до сучасних викликів інформаційного суспільства, суттєво ускладнилися феноменом «постправди» та інституціоналізацією технологій масового маніпулювання суспільною свідомістю через алгоритмізовані платформи, у зв'язку з чим СКК тепер мусять виконувати функцію системного стабілізатора, що він забезпечує верифікацію даних і верифікованість смислів. Аналіз практичної діяльності суб'єктів комунікації підтверджує, що ігнорування системної природи сучасних соціальних взаємодій призводить до неконтрольованого кумулятивного ефекту від репутаційних втрат, які важко піддаються відновленню [15, 16].

Внутрішня логіка функціонування сучасних інформаційних середовищ вимагає переходу до парадигми проактивної адаптації та формування системної цифрової стійкості (resilience), якої неможливо досягти без подолання як фрагментованості інформаційних потоків, так і недостатнього рівня алгоритмізації процесів

превентивного моніторингу у комунікативному середовищі [17]. Тому варто спрямувати дослідницькі зусилля передовсім на впровадження в моделі кризово-комунікативного реагування принципів превентивного моніторингу та проактивної адаптації.

В дослідженнях [18, С. 71–77] наголошено, що сучасна комунікаційна система характеризується множинністю автономних вузлів впливу, і це фактично унеможливує повний контроль над порядком денним суто за допомогою класичних інструментів паблік рілейшнз чи медіапланування. Відтак виникає об'єктивна потреба під час розроблення нової комунікативної моделі врахувати засади системного підходу до процесів комунікації та інтегрованого управління знаннями, щоб передбачити не лише технологічне забезпечення оперативного передавання даних, а й уможливити глибинну роботу з аксіологічними структурами, репутаційними активами та динамічними очікуваннями стейкхолдерів, подібно до підходів до забезпечення сталого розвитку в економічних системах, запропонованих авторами [19].

Мета роботи

Обґрунтування потреби в удосконаленні теоретико-методологічних засад стратегічних комунікацій у сучасному соціальному вимірі задля формування нової проактивної моделі кризових комунікацій.

Результати проведених досліджень

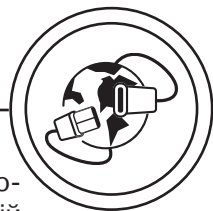
Поглиблене вивчення теоретико-методологічних засад СКК дозволяє констатувати, що в умовах

сучасних соціальних комунікацій докорінно змінилася природа інформаційного ресурсу, оскільки аналіз засвідчує: стратегічні комунікації трансформуються в систему управління когнітивними процесами, де об'єктом впливу є не лише обізнаність аудиторії, а й її здатність до інтерпретації подій у заданому стратегічному векторі. Ключовою детермінантою успішного кризового реагування відтепер стає формування «інформаційного імунітету» соціальної системи. Це досягається шляхом інтеграції принципів проактивного управління, який передбачає не просто нейтралізацію негативу, а створення стійких смислових структур, що протидіють дезінформаційній ентропії.

Розроблення нової проактивно адаптованої комунікативної моделі, ґрунтованої на засадах системного підходу до процесів комунікації та інтегрованого управління знаннями, має враховувати сучасні реалії комунікативного середовища як простору інформаційних війн, де зростає інтенсивність психологічних операцій та відбувається зміщення до когнітивних війн. Дослідження провідних військових фахівців НАТО щодо розроблення системи знань [20], необхідних для досягнення стратегічних цілей когнітивної війни, головню спрямовані на: погіршення можливостей супротивників (зменшення їхньої здатності впливати на поведінку та змінювати її, тим самим забезпечуючи здатність союзників приймати рішення та даючи когнітивну перевагу); покращення людських та технологічних когнітивних здібностей (підвищення когнітивних можливостей понад

поточний базовий рівень); стійкість (збереження та відновлення продуктивності під навалою когнітивних загроз). Вважаємо тепер за необхідне удосконалити ці напрацювання урахуванням комунікативних аспектів та інструментарію інтегрованих маркетингових комунікацій (ІМК). Тому подальший розвиток теоретико-методологічних засад СКК вимагає функціональної деталізації ІМК як базису самих стратегічних кризових комунікацій, оскільки аналіз засвідчує: в умовах сучасних соціальних комунікацій ефективність кризового реагування детермінується не лише оперативністю спростування деструктивної інформації, а й рівнем попередньої інтегрованості комунікаційної стратегії. На наш погляд, ІМК у кризовому контексті сучасних когнітивних війн виконують роль стабілізаційної платформи, яка забезпечує когнітивну єдність сприйняття організації різними групами стейкхолдерів, і це дозволяє уникнути смислової фрагментації, яка зазвичай стає катализатором репутаційних втрат під час нелінійного розвитку кризових сценаріїв. Такий підхід дозволить досягнути когнітивної переваги та уникнути когнітивної маніпуляції, не лише, як зазначила авторка [21], використовуючи стратегії «освіта; критичне мислення; медіаграмотність; розмаїття джерел; самосвідомість», а й наповнивши кожну з вказаних стратегій тактичними діями. Оскільки, як зазначено авторкою [21], країни відрізняються культурними, соціальними, технологічними та урядовими структурами, що впливає на їх сприйнятливність до когнітивних атак, то й у нашому до-

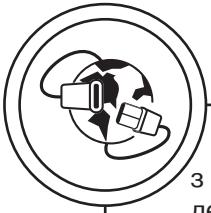

слідженні визначено: архітектура стратегічних комунікацій у цифровій системі має базуватися на принципі «семантичного захисту», що він передбачає створення системи ключових повідомлень (key messages), які мають високий рівень адаптивності до різних каналів комунікації за умови збереження незмінного змістовного ядра. Важливим є виокремлення в нашій моделі ролі «комунікативного резонансу» [22] як індикатора глибини кризового проникнення: з'ясовано, що в системі сучасних соціальних комунікацій критичне значення має не обсяг охоплення аудиторії, а швидкість і характер ретрансляції повідомлення в межах довірчих мереж (dark social, закриті групи, месенджери). Для ефективного кризово-комунікаційного реагування автором [23] запропоновано модель «дворівневого реагування», де перший рівень охоплює масові канали інформування, а другий — цільову взаємодію з лідерами думок, які виступають верифікаторами смислів у відповідних спільнотах. Такий підхід є співзвучний до смислової розвідки (Cognitive & Strategic Semantic Intelligence) [24], концепція якої пропонується автором як новий міждисциплінарний підхід, що поєднує когнітивний аналіз, стратегічне мислення та управління смисловими процесами. Цим дослідником запропоновано тривірневу модель її реалізації: аналітичну (виявлення смислових сигналів і патернів), прогностичну (моделювання сценаріїв смислових змін) та проектну (створення позитивних контркодів і нових смислів, що консолідують суспільство).

Нами обґрунтовано, що алгоритмізація кризових комунікацій повинна включати етап превентивної розробки сценаріїв «відповіді на випередження»: зокрема, використання технологій пребанкінгу (prebunking) [25] — завчасного попередження аудиторії про можливі маніпулятивні наративи — дозволяє суттєво знизити вразливість соціальної системи до дезінформаційних атак [26].

Окрему увагу в межах теоретичного каркаса приділено проблемі адаптації інформаційних потоків до умов високої когнітивної напруги реципієнтів, адже відомо, що під час кризи здатність аудиторії до раціонального аналізу інформації знижується, а це вимагає від стратегічних комунікацій переходу до лаконічніших, візуалізованих та емоційно збалансованих форм подачі матеріалу. У зв'язку з цим сформовано методологічну вимогу до стратегічних комунікацій: забезпечення інформаційної гігієни, яке полягає у фільтрації вторинного шуму та фокусуванні на критично важливих аспектах комунікаційної діяльності суб'єкта, — і це узгоджується з позицією Т. Кумбса, який підкреслює, що організація повинна демонструвати контроль над ситуацією через конкретні дії, а не лише через декларації [6].

Особливої уваги потребує аналіз механізмів «цифрового кураторства» в системі стратегічних комунікацій, оскільки дослідження підтверджує, що в умовах інформаційного перенасичення завданням комунікаційного менеджера є не лише генерація контенту, а й агрегація та верифікація потоків інформації, що стосуються кризової події. У зв'язку

з цим у межах розробленої моделі обґрунтовано потребу в створенні інтегрованих платформ знань, які дозволили б стейкхолдерам отримувати доступ до перевірених джерел у режимі реального часу, що надалі мінімізує вплив «інформаційного шуму» та запобігатиме формуванню альтернативних деструктивних наративів. С. Фінк справедливо зазначав, що контроль над інформацією є ключем до контролю над сприйняттям кризи [5]. Вважаємо за доцільне доповнити цю тезу, акцентуючи на тому, що в системному середовищі такий контроль реалізується через лідерство у верифікації, а не через обмеження доступу до даних.

Результати дослідження також вказують на зростаючу роль штучного інтелекту та нейромережових технологій у прогнозуванні кризових станів, у зв'язку з чим запропоновано включити до методологічного каркаса інструменти семантичного аналізу тональності (sentiment analysis) [27], які уможливають виявлення латентних конфліктів у соціальних групах ще до їх переходу у відкриту фазу.

На нашу думку, в сучасній парадигмі стратегічних комунікацій варто відмовитися від спроб тотального контролю над інформаційним полем на користь управління «точками входу» та «вузлами розподілу» інформації, оскільки стійкість комунікаційної системи залежить передусім від її здатності до самонавчання та гнучкої трансформації під впливом набутого досвіду. Відтак розроблені теоретико-методологічні засади уможливають формування цілісного механізму управління,

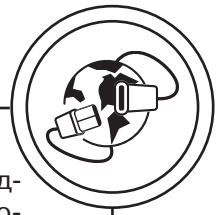
який мінімізуватиме комунікаційну ентропію та забезпечить конструктивний розвиток соціальних комунікацій навіть у періоди найвищої турбулентності.

Важливим компонентом розробленої моделі є функціональна роль алгоритмізованих систем підтримки прийняття рішень, адже з'ясовано, що у високошвидкісних цифрових системах людський чинник стає «вузьким місцем», яке уповільнює швидкість реакції. Відтак теоретико-методологічні засади мають включати розробку півавтоматичних протоколів інформування, де рутинні операції (моніторинг, первинна класифікація загроз, каскадна дистрибуція спростувань) делегуються інтелектуальним системам, а стратегічні комунікації в такому контексті набувають ознак «комунікативного інжинірингу», оскільки архітектура взаємодії там вибудовується на основі математичних моделей, як, наприклад [25], поширення контенту в мережах.

Підсумовуючи перший блок результатів, зазначимо, що синтез системного аналізу, алгоритмізованого управління та стратегічного використання ІМК створює надійний фундамент для нейтралізації сучасних кризових викликів, а отже дозволить не просто зберігати стабільність системи, а й використовувати кризу як можливість для оновлення комунікаційного контракту з суспільством, підвищуючи загальний рівень довіри та соціального капіталу.

Висновки

У результаті проведеного дослідження обґрунтовано нову проактивну модель стратегічних кри-

зових комунікацій у сучасному соціальному вимірі, що дозволило сформулювати низку концептуальних висновків.

Основні висновки роботи полягають у такому:

— Відбулася трансформація парадигми реагування, яка полягає в тому, що еволюція комунікативних процесів зумовила перехід від лінійних моделей до складних системних структур. У таких умовах стратегічні комунікації стають фундаментальним інтегратором, що забезпечує когнітивну стійкість системи за високої інформаційної ентропії;

— Інтегровані маркетингові комунікації визначено як базис для збереження цілісності смислового ядра організації, важливий для формування «репутаційного імунітету», що мінімізує ризики деструктивного впливу та прискорює відновлення довіри стейкхолдерів;

— Архітектура стратегічних комунікацій у цифровій системі має базуватися на принципі «се-

мантичного захисту», який передбачає створення системи ключових повідомлень, а також обґрунтоване використання технологій пребанкінгу для завчасного попередження аудиторії про маніпулятивні наративи.

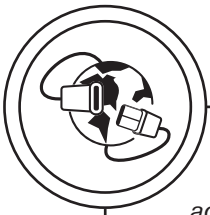
— В умовах цифрової трансформації ключовим активом стає верифікованість інформації, яка забезпечується не через обмеження доступу, а через лідерство у верифікації та взаємодію з «вузлами довіри» (лідерами думок і закритими групами).

— Стратегічні комунікації мають базуватися на радикальній прозорості, оскільки будь-які маніпуляції в сучасних умовах призводять до кумулятивного зростання репутаційних збитків.

Перспективи подальших досліджень полягають у вивченні впливу генеративного штучного інтелекту на швидкість розгортання інформаційних криз та розробці автоматизованих систем нейрокогнітивного захисту комунікаційного простору.

References/Список використаної літератури

1. Komarova, N. (2023). Neliniiniist informatsiinoi svidomosti [Nonlinearity of information consciousness]. *Humanities studies: Collection of Scientific Papers*, 14 (91), 48–53. doi: <https://doi.org/10.32782/hst-2023-14-91-06> [in Ukrainian].
2. Halian, I. M. (2022). The role of propaganda in the formation of personal semantic constructs. *Insight: the psychological dimensions of society*, 8, 24–38. DOI: <https://doi.org/10.32999/2663-970X/2022-8-3> [in English].
3. Nevalonnyi, Ye. O. (2019). Sutnist komunikatsii yak protsesu u sferi upravlinnia [The essence of communication as a process in the sphere of management]. *Nauka i oborona*, 2, 35–38. DOI: <https://doi.org/10.33099/2618-1614-2019-7-2-35-38> [in Ukrainian].
4. Danyk, Y., & Briggs, C. M. (2023). Modern Cognitive Operations and Hybrid Warfare. *Journal of Strategic Security*, 1(16). 35–50. DOI: <https://doi.org/10.5038/1944-0472.16.1.2032> [in English].
5. Fink, S. (1986). *Crisis Management: Planning for the Inevitable*. New York: American Management Association, 264 p. [in English].
6. Coombs, W. T. (2022). *Ongoing Crisis Communication: Planning, Managing, and Responding*. Thousand Oaks, CA: SAGE Publications, 320 p. [in English].

7. Pocheptsov, H. H. (2018). *Stratehichni komunikatsii: stratehichnyi poriadok dennyi dlia Ukrainy [Strategic Communications: A Strategic Agenda for Ukraine]*. Kyiv: Alterpres, 416 p. [in Ukrainian].
8. Bebyk, V. M. (2015). *Informatsiino-komunikatsiinyi menedzhment u hlobalnomu suspilstvi: psykhologhiia, tekhnolohii, tekhnika pablik ryleishnz [Information and communication management in the global society: psychology, technologies, public relations techniques]*. Kyiv: MAUP, 440 p. [in Ukrainian].
9. Wardle, C. (2018). The Need for Smarter Definitions and Practical, Timely Empirical Research on Information Disorder. *Digital Journalism*, 6(8), 951–963. <https://doi.org/10.1080/21670811.2018.1502047> [in English].
10. Wardle, C., & Scales, D. (2025). Advocating for a community-centred model for responding to potential information harms. *Nat Hum Behav*, 9, 1546–1556. <https://doi.org/10.1038/s41562-025-02233-2> [in English].
11. Castells, M. (2023). The Network Society Revisited. *American Behavioral Scientist*, 67(7), 940–946 [in English].
12. Castells, M. (2021). From cities to networks: Power rules. *Journal of Classical Sociology*, 21(3–4), 260–262 [in English].
13. Budak, C., Nyhan, B., Rothschild, D. M. et al. (2024). Misunderstanding the harms of online misinformation. *Nature*, 630, 45–53. <https://doi.org/10.1038/s41586-024-07417-w> [in English].
14. Wenxiu, P. (2015). Analysis of New Media Communication Based on Lasswell's '5W' Model. *Journal of Educational and Social Research*, 5(3), Article 245. <https://doi.org/10.5901/jesr.2015.v5n3p245> [in English].
15. Kyrychok, A. (2021). Special Aspects of Effective PR Profession-als' Training in the PostTruth Era. *International Journal of Instruction*, 14(2), 45–66. <https://doi.org/10.29333/iji.2021.1424a> [in English].
16. Bebyk, V. M. (2019). *Hlobalni komunikatsii ta politychnyi menedzhment u postpravdyvomu sviiti [Global Communications and Political Management in the Post-Truth World]*. Kyiv: Hnozys, 312 p. [in Ukrainian].
17. Shvindina, H. O. (2016). Zmina paradyhmy stratehichnoho upravlinnia orhanizatsiinyim rozvytkom: vid adaptatsii — do proaktyvnosti [Changing the paradigm of strategic management of organizational development: from adaptation to proactivity]. *Ekonomichnyi visnyk Zaporizkoi derzhavnoi inzhenernoi akademii*, 6–1(06), 187–191 [in Ukrainian].
18. Susska, O. O. (2013). *Personifikatsiia informatsiinoho obminu [Personification of information exchange]*. Kyiv: Lohos, 255 p. [in Ukrainian].
19. Krasnostanova, N. E., & Komarovskiy, I. V. (2025). Teoretychni ta praktychni pytannia zastosuvannia instrumentiv menedzhmentu dlia zabezpechennia staloho rozvytku orhanizatsii [Theoretical and practical issues of applying management tools to ensure sustainable development of the organization]. *Ekonomika, upravlinnia ta administruvannia*, (4(114), 39–46. [https://doi.org/10.26642/ema-2025-4\(114\)-39-46](https://doi.org/10.26642/ema-2025-4(114)-39-46) [in Ukrainian].
20. *Cognitive Warfare*. NATO Chief Scientist Research Report. Retrieved from <https://www.sto.nato.int/wp-content/uploads/chief-scientist-report-cognitive-warfare-4.pdf> [in English].
21. Semeniuk, N. (2024). Kohnityvna viina v suchasni arkhitekturi hibrydnoi viiny [Cognitive warfare in the modern architecture of hybrid warfare]. *Mizhnarodnyi naukovyi zhurnal 'Military Science'*, 2(3), 99–107. <https://doi.org/10.62524/msj.2024.2.3.08> [in Ukrainian].

22. Hatsenko, L., & Kukos, S. (2025). Psykholohichni osnovy formuvannia 'komunikatyvnoho rezonansu' v epokhu merezhevoi masovoi svidomosti [Psychological foundations of the formation of 'communicative resonance' in the era of network mass consciousness]. *Naukovi perspektyvy. Seriiia 'Psykhohohiia'*, 10(64), 99–107. [https://doi.org/10.52058/2708-7530-2025-10\(64\)-1361-1370](https://doi.org/10.52058/2708-7530-2025-10(64)-1361-1370) [in Ukrainian].

23. Eriksson, M. (2018). Lessons for Crisis Communication on Social Media: A Systematic Review of What Research Tells the Practice. *International Journal of Strategic Communication*, 12(5), 526–551 [in English].

24. Lysianskyi, P. L. (2025). Smysova rozvidka (Cemint) yak nova paradyhma kohnityvnoi bezpeky Ukrainy [Semantic Intelligence (Cemint) as a New Paradigm of Cognitive Security in Ukraine]. *Ukrainskyi polityko-pravovyi dyskurs*, (16). <https://doi.org/10.5281/zenodo.17498614> [in Ukrainian].

25. Martalò, G., Menale, M., & Travaglini, R. (2025). Modeling prebunking strategies to contain misinformation spread. *Results in Applied Mathematics*, 26, 100591. <https://doi.org/10.1016/j.rinam.2025.100591> [in English].

26. Kozyreva, A., Lewandowsky, S., & Hertwig, R. (2020). Citizens Versus the Internet: Confronting Digital Challenges with Cognitive Tools. *Psychological Science in the Public Interest*, 21(3), 103–156. DOI: 10.1177/1529100620946707 [in English].

27. Tan, K. L., Lee, C. P., & Lim, K. M. (2023). A Survey of Sentiment Analysis: Approaches, Datasets, and Future Research. *Applied Sciences*, 13(7), 4550. <https://doi.org/10.3390/app13074550> [in English].

*Corresponding author: **Andrii Kyrychok**, Ph.D. in Social Communications, Associate Professor, National Technical University of Ukraine 'Igor Sikorsky Kyiv Polytechnic Institute', andriikyrychok@gmail.com, <https://orcid.org/0000-0003-4607-7284>.

The New Model of Strategic Crisis Communications in the Modern Social Dimension

The study substantiates the need for a radical rethinking of the theoretical and methodological foundations of strategic crisis communications due to the transformation of the global communicative space. The author argues that traditional hierarchical and linear models lose their effectiveness in conditions of high information entropy, non-linearity of threat propagation, and the formation of 'non-linear consciousness'. The article is devoted to the development and description of a new proactive model, where strategic communications act not merely as an information tool, but as a core integration center and a complex algorithmized process of meaning management.

Particular attention is paid to the transition from a reactive strategy to a paradigm of proactive adaptation and the development of systemic digital resilience. The study determines that response efficiency directly correlates with the speed of trigger identification and the quality of environmental monitoring using

algorithmized systems. The author proposes the implementation of 'semantic protection' through a system of adaptive key messages and the use of prebunking technologies for the preventive neutralization of manipulative narratives.

The fundamental role of integrated marketing communications (IMC) as a stabilizing platform is proven, ensuring cognitive unity in the perception of the organization and preventing reputational losses in cognitive warfare. The practical significance of the results is determined by the possibility of their implementation in the activities of government bodies and business structures to minimize risks. The author emphasizes that in modern transparent systems, strategic communications must be based on radical transparency and ethical responsibility, as manipulations lead to a cumulative increase in losses. The findings confirm that the resilience of a communication system depends on its capacity for self-learning and the management of information distribution 'nodes'.

Keywords: strategic crisis communications; proactive model; cognitive resilience; semantic intelligence; integrated marketing communications (IMC); reputational immunity; semantic protection; prebunking.

Надійшла до редакції/Received: 25.01.26

Рецензія/Peer review: 07.03.26

Опубліковано/Printed: 10.04.26